

Kære Statsminister, Beskæftigelsesminister og medlemmer af Beskæftigelsesudvalget

Jeg har i flere år spekuleret over, hvorfor vi i Danmark stadig har en række helligdage, der ikke blot er arbejdsmarkedsbetinget, men også fungerer som lukkedage i forretninger mv – altså er lovbestemte.

I forhold til at skabe et smidigt arbejdsmarked med plads til alle uanset nationalitet, religion og kultur samt at have et erhvervsyn, der er smidigt i forhold til globale samarbejdspartnere, er en sådan model både forældet og ikke særlig smart. Oven i det er der hvert år enten suk eller glæde hos ansatte, fordi de det ene år får en ekstra fridag (skæve helligdage) og andre år ikke - altså det man kalder for "arbejdsgivers år", som 2016 i øvrigt er.

Jeg har kunnet tælle mig frem til 10 kirkelige og en nationalt bestemt helligdag (1. januar). Dertil kommer, at der nogle steder regnes med yderligere to: Grundlovsdag og 1. maj.

Inden jeg går til mit forslag, der er inspireret af såvel en helt liberal model, hvor staten egentlig burde holde sig ude af dette forhold samt Socialdemokraternes tidligere forslag med at vi skulle arbejde 12 minutter mere pr. dag (hvilket ville give knap 45 timer ekstra arbejde om året alt efter om det er "arbejdsgivers år", "lønmodtagers år" og om det er et skudår).

Nedenstående forslag håber jeg I vil drøfte, og meget gerne tage med til trepartsforhandlingerne, som den nuværende regering har haft ret stor succes med at få i gang.

FORSLAG

Mit forslag går ud på, at man fra centralt hold definerer antallet af mulige arbejdsdage pr. år til at være antallet af (dage i året - 2 dage pr uge i året, hvori lørdag og søndag er med - 4 statsbestemte fridage (Majestættens Fødselsdag, Grundlovsdag, Nytårsaftensdag og Nytårsdag) - 6 ugers ferie)

Ud fra ovenstående model har man sikret, at alle som udgangspunkt har to ugentlige fridage (men ikke bestemt det, hvilket gør, at man i samarbejde med arbejdsgiver kan flytte rundt på arbejdsdagene), i praksis 7 ekstra feriedage (da to dage jo er i førnævnte regel) og tre nationale fridage.

Det betyder, at der i praksis er 1 - 3 ekstra dage på (alt efter om man har kunnet holde halvt/helt fri 1. maj og Grundlovsdag) og om det er skudår. Det giver groft set 24 arbejdstimer, hvilket er et stykke hen ad Socialdemokraternes tidligere model.

Gør vi det op i dage, giver det maksimalt 226/227 arbejdsdage (sidste ved skudår) og 139/138 fridage. Når jeg skriver maksimalt, så betyder det, at der nogle år indsniger sig et par ekstra weekenddage på grund af kalenderens indretning, så der vil stadig være "arbejdsgivers år" og "lønmodtagers år". Til sammenligning er 2016 et såkaldt "arbejdsgivers år" og tillige skudår, og vi har (ifølge Samvirke) 141 reelle arbejdsdage i år.

Der lægges altså op til en del ændringer, idet staten går ind og dikterer antallet af maksimalt mulige arbejdsdage og ligeledes redefinerer ferieloven (det kommer jeg til om et øjeblik) med en ekstra uges ferie samt 4 nationale fridage, der alle er uden religiøs tilknytning, men til gengæld fejrer vores monarki, vores demokrati og ikke mindst vores kalender.

Samtidig gøres arbejdsmarkedet meget mere smidigt - både for den enkelte og for virksomhederne, og der bliver bedre rum for internationalt samarbejde og handel.

Ændringerne i ferieloven foreslår jeg som følger, og de tilgodeser i størst mulig omfang de de ansatte:

Ferieåret følger kalenderåret.

Der er fast krav om 6 ugers ferie, hvoraf der er ret til en sammenhængende periode i perioden 1. maj - 31. august (altså som i dag). Med den ekstra ferieuge kan lønmodtageren enten vælge én sammenhængende periode på 4 uger, som kan kræves at ligge i førnævnte periode, eller to sammenhængende perioder på hhv. 3 og to uger, hvoraf den første kan kræves i førnævnte periode.

Derudover har man som udgangspunkt ferie på de fire nationale fridage. Hvis man bliver bedt om at møde på arbejde (hvilket en del i beredskab, værn og sundhedsvæsen jo gør), skal det udløse to sammenhængende fridage pr. national fridag, man er på arbejde - og disse kan ikke udbetales i løn.

Denne model sikrer, at man kan disponere over en meget stor del af sin ferie, da der ikke er krav om sammenhængende ferie (men ret til), og desuden ret til to sammenhængende perioder. Dette kan lette især børnefamiliers problemer ved at give flere overlappende feriedage i skolernes ferier.

Ferie skal planlægges så tidligt som muligt i et kalenderår og i forbindelse med jobskifte, og har man ikke-afholdt ferie ved udgangen skal dette kompenseres for med skriftligt løfte om ekstra ferie i det nye år eller udbetales (feriepenge/løn) "dobbelt op" - altså som ved nationale feriedage.

Jeg håber I kan bruge forslaget konstruktivt - især i trepartsforhandlingerne

Venlig hilsen
Daniel Holm Hansen